

jurious act, Δημόκριτος 159 εἰ . . . αὐτὸς γένοιτο τοῦ ἐ γ κ λ ή-
μ α τ ο ς δικαστής.

ἐγκυρεῖν. Συναντῶ/βρίσκω μπροστά μου, meet/encounter, Ἡράκλειτος 17 οὐ γὰρ φρονέουσι τοιαῦτα πολλοί, ὁκόσοι ἐ γ κ υ-
ρ ε ὕ σ ι ν 72 οἷς καθ' ἡμέραν ἐ γ κ υ ρ ο ὕ σ ι .

ἐγχεῖν. Χύνω μέσα/rour in, Ξενοφάνης 5 οὐδέ κεν ἐν κύλικι
πρότερον κεράσειέ τις οἶνον ἐ γ χ έ α ς Ἀρχύτας 1.22 ἐς τὰ σύ-
στομα τῶν τευχέων, ὅκκα πολὺ τις ἐ γ χ έ η. Πρβλ. χεῖν. || **ἐγ-
χεῖσθαι.** Ἐμπεδοκλῆς 65 ἐν δ' ἐ χ ύ θ η καθαροῖσι Ἀρχύτας 1.23
οὐδὲν ἐ γ χ ε ῖ τ α ι.

Ἐγώ (τύπ. ἐγών). Ἐγώ, I 1. Σὲ γνωσιολογικὴ ἀναφορὰ ἢ δι-
δακτικὴ χρῆσις, with epistemological reference or didactic use,
Ξενοφάνης 8 εἶπερ ἐ γ ὠ περὶ τῶν δ' οἶδα λέγειν ἐτύμως Ἡρά-
κλειτος 1.6 ἐ γ ὠ διηγεῖμαι 55 ταῦτα ἐ γ ὠ προτιμέω Παρμε-
νίδης 2.1 ἐ γ ὠ ν ἐρέω, κόμισαι δὲ σὺ μῦθον 6.2 τά σ' ἐ γ ὠ
φράζεσθαι ἄνωγα Ἐμπεδοκλῆς 35 αὐτὰρ ἐ γ ὠ παλίνορσος ἐλεύ-
σομαι ἐς πόρον ὕμνων 111 ἐπεὶ μούνω σοὶ ἐ γ ὠ κρανέω τάδε
πάντα 114 οὐδ' ἐ γ ὠ ἐξερέω. || **ἐμοῦ** (τύπ. μεν). Ἡράκλειτος 50 οὐκ
ἐ μ ο ὕ, ἀλλὰ τοῦ λόγου ἀκούσαντας Παρμενίδης 8.1 ἐξ ἐ μ έ θ ε ν
ῶθέντα Δημόκριτος 35 γνωμέων μ ε ν τῶνδε. || **ἐμοί.** Ἀναξαγόρας
4.11 ταῦτα μὲν οὖν μ ο ι λέλεκται 12 ὥσπερ ἐν τοῖς πρόσθεν μ ο ι
λέλεκται Διογένης 1.1 δοκεῖ μ ο ι χρεὼν εἶναι 2.1 ἐ μ ο ι δοκεῖ
5.1 καὶ μ ο ι δοκεῖ 5.3 αὐτὸ γάρ μ ο ι τοῦτο θεὸς δοκεῖ 8.2
τοῦτό μ ο ι δῆλον δοκεῖ εἶναι Δημόκριτος 259 δοκεῖ μοι χρεὼν
εἶναι 276 οὐ δοκεῖ μ ο ι χοῖναι 277 ἐκ τῶν φίλων τεύ μ ο ι δοκεῖ
Ἀρχύτας 1.1 καλῶς μ ο ι δοκοῦντι. || **μέ.** Παρμενίδης 1.1-2 φέ-
ρουσιν . . . μ' ἐς ὁδὸν βῆσαν 1. 22-23 καὶ μ ε θεὰ πρόφρων ὑπε-
δέξατο . . . καὶ μ ε προσηύδα Δημόκριτος 116 ἦλθον γὰρ εἰς Ἀθή-
νας καὶ οὐ τίς μ ε ἔγνωκεν. || **ἄμμες.** Ἀρχύτας 1.30 ἀλλὰ καὶ
ὅκκα ἄ μ μ ε ς ἢ λέγοντες ἦ. || **ἡμῶν.** Φιλόλαος 6.5 γιγνωσκόμε-
νον ὕφ' ἁ μ ὠ ν 16 εἶναί τινας λόγους κρείττους ἡ μ ὠ ν Ἀρχύτας
1.18 οὐκ εἶναι ἁ μ ὠ ν τᾷ φύσει 1.20 τὸ μαῖκος τᾷς ἀφ' ἁ μ ὠ ν
ἀποστάσιος. || **ἡμῖν.** Ἀρχύτας 1.6 παρέδωκαν ἁ μ ῖ ν σαφῇ διά-
γνωσιν 1.22 ἐς τὰν ἀκοὰν ἁ μ ῖ ν τὼς μεγάλως τῶν ψόγων. ||



παρ' ἡμῖν. Ἀναξαγόρας 4.7-8 κατεσκευασμένα ὥσπερ παρ' ἡμῖν ... καὶ τὰ ἄλλα ὥσπερ παρ' ἡμῖν 4.11 οὐκ ἂν παρ' ἡμῖν μόνον ἀποκριθεῖη 2. Σὲ ὄντολογικὴ ἀναφορά, with ontological reference, Ἐμπεδοκλῆς 112.4 ἐγὼ δ' ὑμῖν θεὸς ἄμβροτος 115. 13 τῶν καὶ ἐγὼ νῦν εἰμι, φygὰς θεόθεν καὶ ἀλήτης 117.1 ἤδη γάρ' ποτ' ἐγὼ γενόμεν κοῦρος τε κόρη τε 139 οὐ πρόσθεν με διώλεσε νηλεὲς ἦμαρ 3. Μὲ ἀξιολογικὴ ἀναφορά, with axiological reference, Ξενοφάνης 2.11 οὐκ ἐὼν ἄξιος ὥσπερ ἐγὼ Ἡράκλειτος 49 εἷς ἐμοὶ μύριοι 121 ἡμέων μηδὲ εἷς ὀνήιστος ἔστω.

ἔδειν. Κατατρώγω, devour, Ἐμπεδοκλῆς 128 θυμὸν ἀπορραΐσαντας ἐ<ν>έδμεναί ἡέα γυνῖα 137 θυμὸν ἀπορραΐσαντε φίλας κατὰ σάρκας ἔδουσιν. Πρβλ. ἐσθίειν.

ἐθέλειν (τύπ. θέλειν). Θέλω/ἔχω τὴν ροπὴν, want/intend, Ἡράκλειτος 20.2 γενόμενοι ζώειν ἐθέλουσι 32 οὐκ ἐθέλει καὶ ἐθέλει 85 δὲ γὰρ ἂν θέλη 110 γίνεσθαι ὁκόσα θέλουσιν 114.5 ὁκόσον ἐθέλει Ἐμπεδοκλῆς 62 θέλον πρὸς ὁμοῖον ἰκέσθαι 91 αὐτὰρ ἐλαίῳ οὐκ ἐθέλει 111.5 ἦν ἐθέλησθα Δημόκριτος 62 ἀγαθὸν οὐ τὸ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλὰ τὸ μηδὲ ἐθέλειν 79 χαλεπὸν μιμεῖσθαι μὲν τοὺς κακοὺς, μηδὲ ἐθέλειν δὲ τοὺς ἀγαθοὺς 182.3-4 καὶ γὰρ οὐκ ἐθέλοντα πολλάκις ἐξείργει τοιοῦτον εἶναι 199 ζῆν ἐθέλουσι 206 γηράσκειν ἐθέλουσιν 257 θέλοντα ἀδικεῖν 277.4 οἷον ἐθέλει Ἀρχύτας 4 ἂ θέλει. Πρβλ. βούλεσθαι, ἐπιθυμεῖν.

ἐθίζεσθαι. Συνηθίζω, accustom, Δημόκριτος 146 τὸν λόγον αὐτὸν ἐξ ἑαυτοῦ τὰς τέρας ἐθιζόμενον λαμβάνειν.

ἔθνος. Εἶδος/φύλο, kind/tribe, Ἐμπεδοκλῆς 26.4 ἀνθρωποί τε καὶ ἄλλων ἔθνεα θηρῶν 35.7-16 ἔθνεα μυρία θνητῶν 121 καὶ ἄλλων ἔθνεα Κηρῶν.

ἔθος. Συνήθεια, habit, Παρμενίδης 7.3 μηδὲ σ' ἔθους πολὺπειρον ὁδὸν κατὰ τήνδε βιάσθω.

εἰδέναι 1. Γνωρίζω, know, Ξενοφάνης 8.4 εἶπερ ἐγὼ περὶ τῶνδ' οἶδα λέγειν ἐτύμως Ἡράκλειτος 23 Λίχης ὄνομα οὐκ ἂν ἦ δέ-